

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 01 Şubat 2024
Sayı: 379

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 26.01.2024

Av. Mahmut TANAL
Şanlıurfa Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Plan ve Bütçe
Tarih: 5-2-2024	Esas No: 2/1983

T B M M KANUNLAR ve KARARLAR BSK.LİGİ
0 2 Şubat 2024
Numara:

0 2 Şubat 2024

1372377

GENEL GEREKÇE

Ülkemiz sosyal bir hukuk devletidir. Sosyal devlet anlayışına göre devlet, ekonomik ve sosyal yaşama müdahale yoluyla, toplumdaki sınıf çatışmalarını yumuşatarak, ulusal bütünleşmeyi sağlamayı hedeflemelidir. Dolayısıyla sosyal devlet anlayışı çerçevesinde öncelikli olarak toplumun güçsüz kesimlerine ve elbette herkese insan onuruna yaraşır bir şekilde yaşam seviyesinin sağlanması gerekmektedir. Ayrıca Anayasamızın “Sosyal Güvenlik Hakkı” başlıklı 60. maddesi: “Herkes, sosyal güvenlik hakkına sahiptir. Devlet, bu güvenliği sağlayacak gerekli tedbirleri alır ve teşkilatı kurar.” hükmüne havidir. Devletimizin sosyal güvenliği sağlayacak tedbirleri alma yükümlülüğü Anayasamızdan kaynaklanan bir yükümlülüktür.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu hem uzun hem de kısa vadeli sigorta kollarında, sigortalılar bakımından birçok ayrıma gitmiştir. Bu ayrımlardan bazıları pratikte gerekli olmakla birlikte bazıları ise adaletsiz ve hakkaniyetsiz uygulamalara neden olmaktadır.

Örneğin kanunun 4’ncü maddesi (b) bendini oluşturan gruplardan biri olan esnaf ve zanaatkarların birçok sektörde haftanın 7 günü dükkânı açık tuttuğu, çalışılmayan gün sayısı bakımından belki de en az olanağa sahip grup olduğu gerçeği karşısında aynı maddenin (a) bendi kapsamında çalışanlardan 1.800 gün daha fazla prim ödeyerek emeklilik hakkı elde etmeleri hakkaniyetli bir durum değildir.

Yine bir başka haksızlık olarak esnaf ve zanaatkarlar başta olmak üzere kendi sigorta primini kendi yatırmak durumunda bulunan 4 (b) statüsündeki kimselerin kuruma daha önceden borcu bulunması halinde hak ettikleri geçici iş göremezlik ücretlerini alamamalarıdır. Öte yandan kırsal kalkınmanın yegâne anahtarı olan çiftçilerimiz, tarım Bağ-Kur primini ödemekte zorlanmakta, tarımsal girdi fiyatlarındaki artışlar ve ürünlerin çiftçilere kazandırmaması gibi sebeplerden dolayı tarımsal üretim faaliyetini sonlandırmak durumunda dahi kalmaktadır. Bu denli önemli bir konunun siyaset üstü bir yaklaşımla ele alınması ve çiftçilerimizin bu zor durumdan kurtarılabilmesi amacıyla her alanda iyileştirmeler yapılması gerektiği kabul edilmelidir.

Yukarıda bahsedilen durumlar hem Anayasamızın eşitlik ilkesine hem de “Devlet, esnaf ve sanatkarı koruyucu ve destekleyici tedbirleri alır.” diyen Anayasa’nın 173’ncü maddesine aykırılık teşkil etmektedir. Zira devletin asli görevi Anayasasında bahsedildiği gibi esnaf ve sanatkarını koruyucu tedbirler almaktır. Bu kanun teklifi ile ekonomik hayatımızın büyük bölümünü oluşturan esnaf ve zanaatkarlarımız, köy ve mahalle muhtarları ile tarımsal faaliyette bulunan çiftçilerimiz gibi toplumun birçok kesiminin emeklilik haklarını güvence altına almak, emeklilik hayatlarını kolaylaştırmak hedeflenmektedir. Sosyal adaletin tesis edilmesi amacıyla, haksız bir biçimde 9000 gün olarak belirlenen Bağ-Kur priminin 7200 güne düşürülmesi uygun görülerek işbu kanun teklifinin verilmesi gerekliliği hasıl olmuştur.

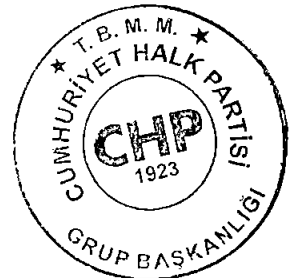

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 – Madde ile 4/b statüsünde bulunan esnaf ve zanaatkarların emeklilik hakkı kazanabilmesi için öngörülen prim gün sayısının 9000 günden 7200 güne düşürülmesi amaçlanmaktadır.

MADDE 2 - Yürürlük maddesidir.

MADDE 3 - Yürütme maddesidir.

**SOSYAL SİGORTALAR VE GENEL SAĞLIK SİGORTASI KANUNUNDA
DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 31/5/2006 tarihli ve 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanununun 28'inci maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Kadın ise 58, erkek ise 60 yaşını doldurmuş olmaları ve en az 7200 gün malullük, yaşlılık ve ölüm sigortaları primi bildirilmiş olması şartıyla yaşlılık aylığı bağlanır.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

